

РЕШЕНИЕ

№ 4160

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10472** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

Производството по делото е по реда на чл. 256 АПК.

Образувано по жалба от Л. В. С. с постоянен адрес в [населено място], с която иска да му бъде възстановен „златния“ контролен талон № 9803203 за „водач без наказания“, който му е отнет от „Пътна полиция“ на 01.06.2022г. „под предлог“, че не е платил застраховка „гражданска отговорност“ за автомобил Х. М. рег. [рег.номер на МПС] и автомобилът е бил спрян от движение. В жалбата се посочва, че на 27.10.2022г. С. е посетил „Пътна полиция“, а ответникът е отказал да му върне талона, въпреки че е представил д-ва за платена застраховка, винетка и ГТП; отказът е получил с мотив (от служителка на гише №9), че има неплатени глоби и че трябва да се изчака прокурорско постановление.

В допълнително уточнение жалбоподателят посочва, че на 28.10.2022г. служителката в отдел „Пътна полиция“ не е оспорила представените ѝ писмени доказателства, в това число и представеното удостоверение от НАП, че дължи глоба в размер на 20 лева; служителката е отказала да върне златния талон, под предлог, че се чака прокурорско постановление. Посочва се, че отказът на ответника да възстанови контролен талон № 9803203 „водач без наказания“ е незаконосъобразен на основание

чл.143,ал.10 от ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява и отново посочва, че иска да му бъде възстановен златния талон.

Ответникът- началник отдел „Пътна полиция“ СДВР, не се явява. В депозирано становище по делото /л.69/ излага своите съображения защо жалбоподателя С. не отговаря на условията за издаване на контролен талон „водач на МПС без наказания“ и защо не следва да му се връща контролният талон, отнет му при съставянето на акт за установяване на адм. нарушение серия GA 496343 за нарушение на чл.140, ал.1,т.1 от ЗДвП.

В депозирани писмени бележки в хода на делото по същество процесуалният представител на ответника застъпва сходни съображения, както и становище, че жалбата е недопустима, тъй като не е налице бездействие от страна на ответника, поради липсата на задължение да извърши фактическо действие по издаване на целения талон, тъй като не са били налице условията за това, нито по силата на закона, нито по силата на адм. акт.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

На 01.06.2022г. срещу жалбоподателя С. е съставен акт за установяване на административно нарушение серия GA 496343 от мл. автоконтрольор при СДВР, отдел „Пътна полиция“ за това, че в [населено място] е управлявал лекия си автомобил Х. М. с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена му проверка се е установило,че МПС е с прекратена регистрация по чл.143, ал.15 от ЗДвП от 23.02.2021г.- нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП. При установяване на нарушението и съставяне на АУАН е отнет контролният талон на жалбоподателя- №9803203.

В хода на административнонаказателната преписка е направена констатация за извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК, обективизирана в писмо на зам. началник на отдел „Пътна полиция“, СДВР до началник 06 РУ при СДВР с предложение за уведомяване на съответната районна прокуратура/л.15/.

С мотивирана резолюция № 22-4332-M000776 от 20.06.2022г. на началник група СДВР е прекратено административнонаказателното производство по АУАН GA № 496343 от 01.06.2022г., поради установяването на признаци на деяние по смисъла на чл.345 ал.2 от НК /л.50/. Няма доказателства резолюцията да е съобщена на жалбоподателя С..

С писмо рег.№ 4332р-32639/17.06.2022г. материалите са изпратени на 06 РУ СДВР за образуване на досъдебно производство /л.15/.

С постановление от 17.10.2022г. Софийска районна прокуратура е образувала досъдебно производство с оглед данни за извършено престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК /л.78/.

Установява се също така, че със Заповед за принудителна административна мярка № АЛ1246 от 10.04.2009г. на основание чл.171 ал.4 от ЗДвП е иззето свидетелството за управление на МПС на С., поради загубване на правоспособност /л.73/. С. е възстановил впоследствие правото си за управление на МПС от категория В и отново му е издадено свидетелство за управление на МПС категория „В“, връчено му на 23.01.2018г. / л.72 и сл./.

След преценка на доказателствата по делото от правна страна, съдът намира следното:

Предмет на обжалване е твърдяно незаконосъобразно фактическо бездействие, посочено като „невъзстановяване на златен талон № 9803303 на „водач без наказания“, какъвто е притежавал жалбоподателят С. до отнемането на талона на 01.06.2022г. при съставения му акт за установяване на адм. нарушение.

По отношение допустимостта на жалбата съдът намира следното : вярно е, че първоначално жалбоподателят не е бил съвсем конкретен и прецизен относно естеството на оспорването, но с допълнителното му уточнение и приложения може да се изведе, че се претендира бездействие по смисъла на чл.256 от АПК. Претенцията по чл.256, ал.1 и ал.2 АПК съдържа елементи, присъщи на осъдителния иск в гражданското производство. Дали обективно е налице бездействие или не са извършени дължими от административния орган фактически действия, административният съд следва да установи в хода на производството и да се произнесе с решение по предмета на спора, подобно на гражданския съд, който се произнася по осъдителни искове. Ако административният орган не дължи изпълнението на определено задължение или извършването на определени фактически действия, съдът не прекратява производството по делото, а отхвърля искането като неоснователно.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на бездействието, тъй като именно негова принадлежност е контролният талон, който иска да си получи обратно от началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР, видно от подаденото от С. заявление от 12.01.2023г./л.31/ Не се спори по делото и че първото си искане до ответника жалбоподателят е отправил на 27.10.2022г., явявайки се пред служител в отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Жалбата е подадена в 14-дневен срок от 27.10.2022г. поради което, съдът приема, че е подадена в срока по чл. 256, ал.2 АПК. Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу неоснователно бездействие на началник отдел „Пътна полиция“ СДВР е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежният орган.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 6 на чл.157 от ЗДвП при съставяне на акт за нарушение контролният талон се отнема и се връща на водача при изпълнение на задължението по чл.190, ал.3 от ЗДвП. Актът за нарушение заменя контролният талон за срок от един месец от издаването му . Според ал.7 при връчване на наказателно постановление и доброволно заплащане на наложената глоба контролният талон се връща, а съобразно чл.157, ал.8 ЗДвП наказателното постановление заменя контролният талон за период от

един месец след влизането му в сила.

В настоящия случай не се е стигнало до издаване на наказателно постановление, тъй като административната преписка по издадения срещу жалбоподателя С. АУАН ГА № 496343 от 01.06.2022г е прекратена и във връзка с данните по същата е образувано досъдебно производство. С постановление от 17.10.2022г. Софийска районна прокуратура е образувала досъдебно производство с оглед данни за извършено престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК /л.78/.

Съобразно чл.33 ал.2 от ЗАНН при констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор. Веществените доказателства и вещите по чл. 41 се пазят от административнонаказващия орган до произнасянето на прокурора. Съгласно чл. 41 от ЗАНН при констатиране на административни нарушения, актосъставителят може да иземва и задържа веществените доказателства, свързани с установяване на нарушението, както и вещите, които подлежат на отнемане в полза на държавата по чл. 20 и 21.

Иззетият от жалбоподателя контролен талон № 9803203 за „водач без наказание“, именно който претендира за връщане, е вещ по смисъла на чл.41 от ЗАНН и единствен, който може да реши връщането му е наблюдаващият прокурор по образуваното досъдебно производство- пр.пр. № 41515/22 по описа на СРП.

Поради наличието на горепосочените формални предпоставки, е безпредметно обсъждането дали при развилото се административнонаказателно производство, издаване на наказателно постановление и заплащане на наложена глоба, ответникът следва да върне именно контролен талон №9803203 или следва да се обоснове наличието на предпоставките на чл.26 ал.6 и ал.7 от Наредба № I-157 от 01.10.2002г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите е и тяхната дисциплина.

Защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган е уредена в две хипотези. Първата алинея на чл.256 АПК касае случаите на бездействие на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, което бездействие може да бъде оспорено безсрочно. Обратно, втората алинея на чл. 256, която се явява специална, се отнася до случаите, когато административният орган не извършва именно фактически действия, които е длъжен да извърши по силата на закон.

Контролният талон на жалбоподателя е формално относимо веществено доказателство към наказателното производство, образувано по пр.пр. № 41515/22 по описа на СРП, независимо от съхранението му при ответника. Ако жалбоподателят е искал връщане на контролния талон е следвало да го заяви в наказателното производство пред наблюдаващия прокурор, който следва да прецени налице ли е основание за връщането му. В случая е от значение, че контролният талон към момента на отправеното искане не се е задържал от началника на отдел „ПП“ СДВР и то без основание.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя не следва да се присъдят разноски.

На ответника се дължат разноски и на основание чл.143, ал.3 вр. чл.78, ал.8 от ГПК съдът определя същите в минимален размер 100 лева.

По изложените съображения и на основание 256, ал.3 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. С., ЕГН [ЕГН] срещу бездействието на началник „Пътна полиция“, СДВР да му бъде възстановен контролен талон № 9803203 за „водач без наказания“.

ОСЪЖДА Л. В. С. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 /сто/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.